

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 75 (1026)

Svētdien, 1957. g. 23. jūnijā

8. gads

L I G O ! L I G O !

Visu gadu dziesmas krāju,
Ligo dienas gaididama;
Nu atnāca Ligo diena,
Nu dziesmiņas jādzied.

Ligo druvas, ligo meži,
Ligo Jāņu vakarā;
Tā ligoja labība
Kolchoziņa druviņā.

Dod, māmiņa, sieru, pienu
Pašā Jāņu vakarā.
Lai aug govīs raiballīgas,
Lai aug baltas aviņģas!

Visi labi Jāņa bērni,
Kas mācēja Ligo dziesmas,
Kas mācēja Ligo dziesmas,
Godam darbu padarīt.

Jāņu diena — dziesmu diena,
Lielā ļaužu vienotāja,
Ciems ar ciemu sadziedāja,
Sirds ar sirdi satikās.

Īsa, īsa Jāņu nakts
Par visām naksniņām;
Te satumsa, te izausa
Pie Jāņiņa uguntiņas.

Šodien Ligo svētki — svētki, kad saule pie debesīm pakāpusies visaugstāk, kad diena ir visgarākā un nakts visīsākā. Šodien skan tiksmi Ligo dziesmas gan mūsu dzimtajā pilsētā, gan kolchozu ciematos.

Svētkiem posušies mūsu pilsētas un rajona kolchozu darbaļaudis. Skaistāk un skaļāk skan kolchoza „Nākotne” lopkopju ligo dziesmas, jo vislabāko un skaistāko dāvanu viņi tautas svētkos var likt ligoģāju priekšā. Viņi laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada Ligo svētkiem ieguvuši vairāk kā 1500 litru piena no vienas gov. Sekmīgi pildās viņu uzņemtās saistības piena ieguvē.

Traktora DT-54 Nr. 85 darba troksnīm norīnā, priecīgi uzsmaida labākie Līvānu MTS traktoristi Jānis Dambītis un Archips Bogdanovs. Šodien Jānim un arī Archipam liela diena: Ligo svētki sagaidīti godam. Gada plāns izpildīts par vairāk kā 84 procentiem. Var droši iet Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza ligoģāju pulkā. Jānim un Archipam pienākas kuplākie ozollapu vainagi par čaklo darbu kolchoza tīrumos. Bet vai tie ir vienīgie MTS mehanizatori, kas izpelnījušies Ligo dienas veltes? Nē. Pavisam otrā rajona stūrī Kaļiņiņa un Čapajeva vārdā nosauktajos kolchozos visa 15. traktoru brigade ar brigadieri Henrihu Maskalānu priekšgalā iziet ligoģot ar vislielāko darba sasniegumu šogad. Un kā lai nepriecājas, kad brigade izvirzījies pārējo MTS

18 traktoru brigāžu priekšgalā un gada plānu izpildījuši vairāk kā par 80,3 procentiem.

Ligo dziesmās ar laukiem sasaucas pilsētas darbaļaudis. Pilsētas Kulturas un atpūtas parkā kopā pulcējas gan kūdrinieki, gan rūpkombinata, gan spirta rūpnīcas, iestāžu un uzņēmumu strādnieki un kalpotāji. Kopējais darbs vieno viņus arī te, svētkos. Lepni skandina dziesmas kūdras fabrikas strādnieki, kuru rokās atrodas rajona izpildu komitejas un partijas rajona komitejas ceļojošais Sarkanais karogs, kas iegūts par čaklu darbu kūdras fabrikas cehos un kūdras purvos. Protī labi strādāt un arī kulturali atpūsties spirta rūpnīcas kolektīvs. Nedalītu piekrišanu guva I rajona jaunatnes festīvalā spirta rūpnīcas jauktais koris. Arī šodien viņu balsis skandina dziesmas parkā.

Aplūsušas skolēnu skolās balsis Līvānu I vidusskolā, bet daudzas šīgada absolventu balsis šodien Ligo vakarā skan tiksmi dzimtajā kolchozā, uz kuriem devušies darbā daudzi vidusskolas absolventi. Viņu vidū bijušās 11. klases skolnieces V. Bļodāne, D. Stikāne, A. Vucena un daudz citu. Būs kopējs darbs kolchoza tīrumos, kopējas dziesmas, kopēji prieki un atpūta. Jaunības spēks iešale kolchozu mūsdienā.

Īsa, īsa ir Jāņu nakts. Nav izdziedātas visas ligo dziesmas šajos latviešu tautas svētkos. Tās skanēs rīt un parīt, tās skanēs visur, kur mūs aicina darbā krāšņā nākotne — komunisma nākotne.

MŪSU RAJONĀ

Dalās darba pieredzē

Rajonā vislabāk pakaišu kūdras ieguve organizēta Staļina vārdā nosauktajā kolchozā. Nesen te notika rajona kolchozu priekšsēdētāju un lauksaimniecības speciālistu seminārs. Attēlā: semināra dalībnieki dalās darba pieredzē.

Uzsākta pilsētas jaunās maizes ceptuves celtniecība

Laukumā pie Līvānu rūpkombinata veidojas jaunās pilsētas maizes ceptuves pamati. Jauno maizes ceptuvi Daugavpils celtniecības trests apņēmies nodot ekspluatācijā 1958. gada vasaras vidū. Tā būs moderni iekārtota maizes ceptuve, kas diennaktī ražos 10—

15 tonnas plaša asortimenta maizes cepumus, tas ir, divas trīs reizes vairāk kā pašreizējās divas patērētāju biedrības maizes ceptuves, kas tik tikko spēj apgādāt mūsu rajona darbaļaudis ar rupjmaizi, moderni iekārtota baltmaizi, smalkmaizītēm, kliņģeriem un

citiem konditorejas izstrādājumiem, ko varēs ražot jaunajā maizes ceptuvē.

Pilsētas darbaļaudis var vēlēties tikai vienu, lai šī maizes ceptuve tiktu nodota lietošanā ātrāk un tā tiktu izmantota ar pilnu slodzi.

P. Jauja

Elektrificē kolchozu

Arvien vairāk un vairāk vējā sanošo elektrības līniju šķērso kolchoza „Nākotne” laukus.

Nepilna gada laikā elektrība, ko dod kolchoza elektrostacija, jau iekarojusi neat-

ņemamu lomu kolchoza saimniecībā. Elektrificētas jau piecas fermas, cāļu māja, klubs, kantoris, 29 kolchoznieku mājas, ar elektrību kolchoza zāģētavā zāģē kokus, fermās ekselē skāb-

barību, sasmalcina cukāms zaļbarību.

Kolchoza saimniecisko ēku un kolchoznieku sētu elektrifikācija arvien turpinās.

J. Valvode

Kukuruzu virsmēslos ar organomineralmēslojumu

Uz Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētāja b. Gaševa un agronoma b. Pinkuļa iniciatīvu kolchoznieki sagatavojuši šķidru organomineralmēslojumu maisījumu 14 ha kukuruzas sējumu virsmēslošanai. Betonētā tvertnē iepildīti 50 kubikmetri

tīru organisko mēslojumu, kuri atšķaidīti ar ūdeni. Reizē ar organisko mēslojumu ievietošanu tvertnē, piejaukti arī mineralmēsli — 28 cēt superfosfāta, 28 cēt chlorkalija un 14 cēt amonija salpetra. Iepildītais mēs-

lojums jau rūgst divas nedēļas.

Tuvākajās dienās ar organomineralmēslojumu šķidrumu virsmēslošanas kukuruzas sējumu.

A. Birzāks

**Līgo svētki — tautas svētki,
Kopā ļaudis pulcināja.**

**Pulkā viegli darbu veikt,
Pulkā līksmi padejot.**

Pirmrindnieku tribīne

Mēs bekoncūkas izaudzēsim 6 mēnešos

Staņislavs Iesalnieks,
kolchoza „Nākotne“ cūkkopis

Patreiz mūsu kolchoza lielajā fermā bekonu vairs tikpat kā nav. Pēdējos 15 šinīs dienās nodevām un mazie sivēni, dažas grupas, nāks nobarošanai tikai pēc dažām nedēļām. Tad nobarošanai būs 68 sivēni. Tā kā par 6 mēnešiem mēs viņus varam izaudzēt, tad līdz gada beigām nodosim arī tos. Tātad pāri par 60 centneru gaļas no mūsu fermas nodrošināts. Protams darbiņš jāpieliek, neko teikt.

Strādājam kūtī divos ar otru cūkkopi Annu Vucenu. Palīgs man viņa labs. Sevišķi tas jūtams, kad nāk sivēnu metieni, tad ar tādu daudzumu cūku vienam galā netikt. Rodas visādi sarežģījumi, bet no 8 sivēnmātēm šogad iegūti jau 90 sivēni un visi dzīvi un veseli. Vesels metiens — 11 sivēni izaudzēti bez mātes, jo cūka nobeidzās. Arī šie nav vājāki par citiem un bekonu iznāks krietni. No sākuma bija pagrūti. Citām cūkām piedalīt nevarējām, tām pietika savu, jo mazāk par 10 sivēnu gandrīz nevienai nebija. Barojām no pudelītes un pastāvīgi uzmanījām. Pēc nedēļām divām sāka dzert paši.

— Dzīvotāji būs, — nosprīdām.

Gadās arī lieli metieni, vienai otrai cūkai pat līdz 16 gabalu. Tad gan pieliekam pa vienam, vai pa divi pie citas cūkas. Barojas un aug tīri labi.

Kad sākām nobarot bekonus, diennakts svara pieaugums grozījās ap pus kilogramu, bet nobarošanas beigās vidēji sasniedza jau 800 gramu. Daži eksemplari barojas tik labi, ka pieņemamas svarā gandrīz pa kilogramam dienā. Par barību nav ko žēloties, tā ir laba un ja ne

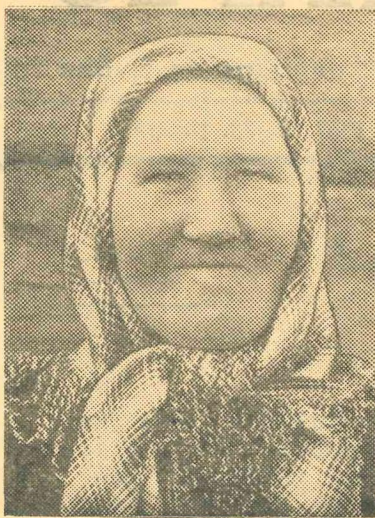
pārpilnībā, tad skaitu, ka pietiekoši. Vairāk uzmanības jāveltī barības sagatavošanai. Bekoniem dienā dodam pa 1 kg spēkbarības, 2 kg kartupeļu un ap 5 litri vājpiena, kaut gan to grūti noteikt, jo sutinātus kartupeļus sajauktus ar spēkbarību atšķaidām tikai ar vājpienu tik daudz, lai iznāktu biezenis, bet ne šķidra barība. Tādu to mēs pa trijām reizēm arī izbarojam. Svaigu zaļbarību dodam taisni silēs tik daudz, cik cūkas spēj apēst un mēs pieplaut. Kamēr ābolīšs vēl jauns un mīksts, to nemaz nesmalcinām. Lopī ēd ļoti labi un arī mazie sivēni mazliet pamēģina, bet vēlāk — spēj tikai dot. Tāpēc arī aug labi. Sivēniem ir iekārtoti aploki, katrai grupai savs. Pa caurumu kūtīs sienā tie nokļūst aplokā no aizgaldā, kad grib. Saule, brīvā vaļa pa aploku tiem veicina ēstgribu. Arī lielās cūkas laižam vienmēr laukā, kur tās pēc patikas var izrakties un izrušnāties.

Tāds apmēram mūsu darbs un panākumi cūku kūtī. Gribu vēl tikai piezīmēt tik daudz, ka nepareizs ir uzskats par cūku netīrību. Patiesībā cūku kūtī jābūt tīrai un sausai. Tīrība jāuztur vienmēr. Šinī ziņā nav jāpaslinko, jo darbs atmaksāsies. Tikai tad cūkas augs un labi barosies. Bez lielības varu teikt, ka mēs ar Annu tīrību cenšamies uzturēt pēc iespējas labāk un netīru cūku vai sivēnu kūtī grūti ieraudzīt. Nav jau jātira paši dzīvnieki, pietiek tikai laikus iztīrīt aizgaldus un nedaudz pakaisīt ar kūdru.

Ja arī uz priekšu veiksies tāpat kā līdz šim, tad varam droši teikt, ka kaunā nepaliksim un savas saistības izpildīsim.

Kolchoza labākā slaucēja

Līgo
svētkos

Uz beigām iet darba dienas cēliens. Laukā siena plāvēji šodien agrāk izjūdz zirgus no plaujmašīnām un uzliek „cepuri“ pēdējai siena kaudzei. Ravētājas steidz nobeigt uzsāktu vāgu. Nāk Līgo vakars. Šis tas jāpiekārt arī mājās un tad prom uz līgošanu. Viņpus upītes uz pilskalna šovakar „Sarkanajā karogā“ uzliesmos jāņugunis.

Arī šī kolchoza slaucēja Veronika Skrebele atliec muguru runkuļu vagas malā un notrauc no priekšauta tam pielipušās zemes. — Monik, meit, pietiks šai dienai!

Jā, arī Veronika Skrebele abas ar meitu — savu tuvāko palīgu — šovakar beidz darbu piefermas laucīnā. Taču priekšā vēl darāmā daudz. Kas par to, ka Līgo vakars, lai, bet brūnājas tāpat jāgana, jādzirda un jāslauc kā citās dienās. Pie tam ganīšana iznāk no agra rīta gandrīz līdz naktij. Pa dienu lopiem mieru neliek dunduri, tāpēc Skrebele darba dienu sāk jau no pulksten četriem rītā un tad līdz vienpadsmitiem, pusdivpadsmitiem vakarā.

Arī šovakar ap septi-

niem, kad citi sāks pulcēties pie jāņugunīm, māte un meita skandinās slaucenes un piena kannas. Izslaukušas vēl izlaidīs govīs pagānities, jo pagaidām nav ar ko piebarot, jāiztiek ar ganīšanu ganībās vien. Labi vēl, ka zāle liela.

— Zinn, zinn, — slaucenē putodamas traucas balta piena strūklīņas. — Zinn, zinn, — otrā pusē atsauca Monikas slaucene un viens divi spaiņi pilni.

— Cik tad mēs, meit, šodien būsīm izslaukušas? — Apmēram tāpat kā citām reizēm, — atrauc Monika, — varbūt kādu litru vairāk. Šodien 120 no visām trīspadsmit. Mūsu mīlulīte „Atlase“ būs izdevusi 17 litrus.

„Jā, Līgo vakarā pie jāņugunīm kolchoza „Sarkanais karogs“ slaucēju Veroniku Skrebeli un viņas meitu nevarēs aplīgot par sliktu darbu. Viņas nopelnījušas, ka skanīgais „Līgo“ tās slavinātu. Veronikai jau tuvu pie sešdesmitiem, bet lai daža laba jaunā tikai darbā tiek līdzī. Tāpēc viņa ir kolchoza labākā slaucēja. No visas grupas plānoto 78 litru vietā viņa dienā, lūk, izslauc pa 115–120 litru piena.

Lūk, no kurienes nāk slavinātais Jāņu siers, kuru citi garšodami nemaz neiedomājas, cik darba jāpieliek, kamēr tas no zaļās zāles pārvēršas par mīkstu, dzeltenu, smaržīgu ēdamo, par istu Jāņu sieru.

P. Eglīte

Attēlā: kolchoza „Sarkanais karogs“ slaucēja Veronika Skrebele.

„Asās Nātres“ LĪGO

Rajona kolchozi piena izslaukumus arvien kāpina, bet lauksaimniecības arteli „Strauts“ tie arvien samazinās. Šogad te izslauc ievērojami mazāk piena nekā pērn.

Kolchoznieki Jāņus gaida,
Labs tiem darba sasniegums;
„Strauta“ ļaudis Jānis baida,
Zems tiem piena izslaukums.

Oškālņa vārdā nosauktajā kolchozā nerūpējas par cūkgaļas ražošanu. Saņemtos sivēnus neaudzē, bet pārdod tirgū. No vairāk kā 200 sivēniem pārdoti tirgū jau 128.

Oškālnieši — prāta vīri,
Paši cūkas nebaro;
Sivēnus tie pārdod tirgū.
Lai Jānītis audzē tos.

Līvānu pilsētas stadionā nerēdz nevienas dzīvas sportista dvēseles, neskaitot kazas, kas nomainījušas sportistus.

Jānīt's nāca stadionā,
Spēka vīros lūkoties,
Ieraudzīja kazas skrīenam,
Divus gaiļus plūcoties.

Rajona celtniecības nodaļa individualos celtniekus slikti apgādā ar celtniecības materiāliem, kur vainojama arī patērētāju biedrība.

Jānīt's vārtu stabus cēla
Piecus gadus stenēdams.
Kur ņemt cementu, kur dzelzi,
Veikalā to nav nemaz.

Mūsu rajonā ļoti slikti lauku ceļi, par to labošanu nerūpējas ceļa daļas priekšnieks b. Pripadēvs.

Dedziet spožāk Jāņu lāpas!
Jāņu bērni līgot prot,
Lai tie dūbļos neiegāžas,
Sliktos ceļus staigājot.

Vairākos rajona kolchozos kolchoznieki tur pa divas slaucamas govīs un nogana sabiedriskās ganības.

Dažos kolchozos ir ļaudis,
Kas mēdz divas govīs slaukt,
Lej tie pienu savās kannās.
Saki, Jānīt, kā tos saukt!

Rajona patērētāju biedrības priekšsēdētājs b. Antonovs neceļ kritiku un slikti izturas pret padotajiem.

Ir tāds priekšsēdis Antonovs,
Kas gan viņu nepazīsi!
Prot viņš kliegt un dresēt citus,
Savas kļūdas neatzīst.

Pilsētā katru gadu iestāda daudz kociņu un košuma krūmu, bet neapzinīgi cilvēki tos ātri noposta un nav kas sauc tos pie atbildības.

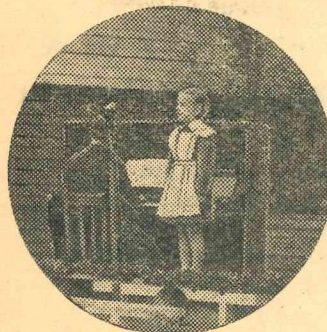
Kociņš, krūmiņš Jānim sūdzas:
Līvānieši nemīl mūs,
Galotnītes lauž un zarus.
Nav kas soda laužējus.

Dzērājiem un huliganiem
Bēdu dienīņas ir klāt:
Nedrīkst uzblaut vairs nevienam,
Nedrīkst dūres pacīlāt.

Nākamais avīzes numurs
iznāks ceturtdien, 1957. gada
27. jūnijā.

Redaktora v. i. A. STARIS

Ainas no rajona I jaunatnes festivala

„Es meitiņa kā rozīte,
skan rajona I jaunatnes festivala dalībnieces, Jersikas 7-gadīgās skolas skolnieces Veltas Rudzītes balstiņa (augšā aplī). Viņa ar savu

izpildījumu izpelnījās tiesības piedalīties Latvijas republikas I jaunatnes festivalā. Skolniece Velta Rudzīte bija visjaunākā republikas I jaunatnes festivala dalībniece.

Attēlā: (pa kreisi) rajona Kulturas nama deju kolektīvs rajona festivala dienās. Šodien Līgo svētkos viņi piedalās kulturas nama rīkotajos priekšnesumos Kulturas un atpūtas parkā. (Augšā pa labi). Kolchoza „Brīvais zemnieks“ deju kolektīvs izcīnīja otro vietu. Arī „Brīvā zemnieka“ pašdarbnieki šodien griežas jaunajā dejā ap krāšņo jāņuguni.

J. Zusāna foto